

ROMÂNIA ȘI LOVITURA DE STAT DIN DECEMBRIE 1989

ROMANIA AND THE COUP OF DECEMBER 1989

General (r) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU*

Rezumat: Teza revoluției spontane din decembrie 1989 trebuie abandonată pentru totdeauna în ce privește România. Virgil Măgureanu preciza: „Kremlinul a comunicat Parisului decizia de a-l înlătura pe Nicolae Ceaușescu și de a-l înlocui cu Ion Iliescu, încă din primăvara anului 1989, Franța fiind desemnată de NATO să răspundă de problema românească, fapt surprins de Securitatea Română, așa cum a arătat Raportul Comisiei Senatoriale privind acțiunile desfășurate în evenimentele din decembrie 1989.”

Fostul șef al serviciilor de informații sovietice Evgheni Primakov pretindea că „Ceaușescu a cerut să fie trimise trupe sovietice în România, în decembrie 1989, pentru a-i salva regimul său.”

Acesta a fost un mare neadevăr, întrucât tot timpul cât Ceaușescu a fost la conducerea țării a contestat sovieticii, iar pentru aceasta și-a pierdut viața.

Cuvinte cheie: lovitură de stat, revoluție, manipulare, diversiune, intervenții străine, trădători de țară, spioni, servicii de informații, Operațiunea Dniester, forțe speciale, URSS, Franța.

Abstract: The thesis regarding the spontaneous revolution of December 1989 must be abandoned forever as far as Romania is concerned. Virgil Magureanu said: “The Kremlin had communicated to Paris the decision to remove Nicolae Ceausescu and to replace him with Ion Iliescu since the spring of 1989, when France was designated by NATO to provide feedback regarding the Romanian issue, fact which became known to the Romanian Security Authority, as stated in the Report of the Senate Commission on the actions in the events of December 1989.”

The former head of Soviet intelligence services, Evgheni Primakov, claimed that “Ceausescu demanded sending Soviet troops to Romania in December 1989 to save his regime.”

This was a big lie, because as long as Ceausescu was the ruler of the country, he challenged the Soviets, and this was the reason why he lost his life.

Keywords: coup d’etat, revolution, manipulation, diversion, foreign intervention, country traitors, spies, intelligence services, The Dniester Operation, special forces, USSR, France.

* General (Chestor de Poliție în rezervă), membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România

„**T**eza revoluției spontane din decembrie 1989 trebuie abandonată.”¹

Manipularea colosală a populației din decembrie 1989, referitor la așa-zisa revoluție din România, negarea oricărei intervenții străine în România pentru apărarea secretelor unor servicii de informații străine, chiar al marilor puteri, precum: URSS, SUA, Franța, alături de cozile de topor autohtone, recrutate de mai mult timp dintre românii care au studiat în afara țării, în special în URSS și-au spus cuvântul.

Nu întâmplător o autoare germană², aprecia că: „în istoria recentă a Europei nu s-au mai pomenit atâția oameni trădați ca în decembrie 1989, în România.

Trădătorii de neam și de țară au fost mulți de-a lungul veacurilor, care au trădat pentru un pumn de arginți, un post mai bun, sau pentru calitatea de revoluționar atât de răspândită în România după 1989, răsplătită cu avantaje materiale serioase pentru tot restul vieții lor și a celor apropiați.

De aceea trebuie să știm întotdeauna „câți miniștri (senatori, deputați etc.) sau demnitari fac politica inamicului/adversarului”³.

Din nefericire se folosește în mod nejustificat termenul de „revoluție” în România, de acum aproape 30 de ani, în condițiile în care nemulțumirile populației au atins un nivel ridicat din toate punctele de vedere, însă se trec sub tăcere intervențiile străine.

În foarte multe surse bibliografice, inclusiv din Occident, precum în Franța, SUA, etc., revoluționarii sunt „figuranți într-o piesă de teatru regizată cu mii de falși revoluționari”⁴, iar în anul 2004 s-a înființat chiar Institutul Revoluției Române, cu 25 de membrii numiți pe viață de președintele Ion Iliescu.

„Regimul Ceaușescu a fost răsturnat print-o lovitură de stat condusă de comuniști, care n-au părăsit puterea decât în anul 1996, pentru a reveni în anul 2000 cu președintele Iliescu.”⁵

„Europa fundamentală a lui Ion Iliescu este aceea că nu dorește, nu are puterea sau îi este teamă să dezvăluie implicarea decisivă a forțelor sovietice în violențele din decembrie 1989 din România, dezvăluire care l-ar scuti de umiliința de a fi trimis în judecată ca inculpat pentru morții revoluției și ar schimba complet

¹ Alex Mihai Stoenescu, *România postcomunistă 1989 - 1991*, Editura Rao, București, 2008, p. 77.

² Corvin Lupu, *Trădarea Securității în decembrie 1989*, Editura Elion, București, 2015, p. 5.

³ Stan Anton, Alexandra Sarcinschi, Eugen SITEANU, *Conflictele atipice ale secolului XXI*, Editura UNAp „Carol I”, CSSAS, București, 2015, p. 63.

⁴ Cristian Troncotă, Corvin Lupu, *Prăbușirea mitului Securității*, Editura Elion, București, 2018, p. 59.

⁵ Dominique Colas (coordonator), *L'Europe post - communiste*, Editura Press Universitaires de France, Paris, 2002.

imaginea sa, ca un personaj pozitiv al cărui rol decisiv a fost acela de garant pentru Moscova, împotriva unei acțiuni sovietice grave, cum ar fi destrucerea teritorială.⁶

Întâlnirea strict secretă a președintelui Gorbaciov și Mitterand la Kiev, în 6 decembrie 1989, s-a concretizat în prezența forțelor speciale franceze la frontiera de vest a României, pregătirea pentru intervenție în România în caz de nevoie, modul de acțiune al unor agenți și diplomați francezi în decembrie 1989, dintre care unii au fost reținuți, alții uciși, după așa-zisa revoluție.⁷

Calitatea umană foarte scăzută a celor care au ieșit în stradă în prima parte a evenimentelor, eroismul revoluționarilor în localitățile unde nu s-a întâmplat nimic a demonstrat în rău calitatea de erou, nemaivorbind de patriotism cum a apreciat ca desuet, depășit de mai mulți.

State din jurul țării noastre așteptau să rupă câte o bucată din teritoriul României, precum: Ungaria să reocupe Transilvania, Iugoslavia – Banatul și Bulgaria – Dobrogea.

Virgil Măgureanu aprecia că: „*Kremlinul a comunicat Parisului decizia de a-l înlătura pe Nicolae Ceaușescu și de a-l înlocui cu Ion Iliescu, încă din primăvara anului 1989, Franța fiind desemnată de NATO să răspundă de problema românească, fapt surprins de Securitatea Română, așa cum a arătat Raportul Comisiei Senatoriale privind acțiunile desfășurate în evenimentele din decembrie 1989.*”⁸

Gorbaciov a fost de acord cu acțiunea de răsturnare a lui Ceaușescu și de înlocuire cu Ion Iliescu și acea condiție de menținere a Partidului Comunist ca o forță politică conducătoare în România.

Fostul șef al serviciilor de informații sovietice Evgheni Primakov pretindea că „*Ceaușescu a cerut să fie trimise trupe sovietice în România, în decembrie 1989, pentru a-i salva regimul său*”⁹.

Aceasta a fost o mare denaturare avându-se în vedere poziția, dintotdeauna, de contestare a lui Nicolae Ceaușescu față de sovietici, în toți anii cât a fost la conducerea României.

De menționat că serviciile de informații din Marea Britanie l-au informat pe Nicolae Ceaușescu că va fi invadat pe 22.11.1968, ora 04.00, însă aceasta s-a anulat și în 1969 s-a stabilit Operațiunea „Dniester”, adusă la cunoștință de președintele Mao în 1971, cu ocazia vizitei în China a delegației României.

⁶ Alex Mihai Stoenescu, *România postcomunistă 1989 -1991*, Editura Rao, București, 2008, p. 71.

⁷ Corvin Lupu, *op. cit.*, p. 248.

⁸ Alex Mihai Stoenescu, *op. cit.*, p. 79.

⁹ *Ibidem*, p. 383.

Mai mult, Mao îl atenționează în anul 1971 că URSS acționează prin activiștii de patid, ofițerii din Ministerul de Interne și Ministerul Apărării care au fost la studii în URSS și prin crearea unei stări de nemulțumire în rândul populației din România.

Hilar este faptul că în visteria României erau peste 3 miliarde de dolari; plus ruble; că datoria României era plătită deja în martie 1989, fără a pune la socoteală cele peste 30 miliarde de dolari depuși în băncile din străinătate, de către ofițerii de securitate acoperiți¹⁰, plus cele peste 18 miliarde de dolari – datoriile de la statele debitoare României, în mod deosebit: Irakul, Libia și alte state din Africa și Orientul Mijlociu.

Inducerea crizei alimentare în România și alte nemulțumiri au dus la accelerarea sfârșitului conducerii lui Nicolae Ceaușescu, concomitent cu loviturile din afara României.

În România s-a trecut la distrugerea arhivelor U.M. 0110 (la USLA Departamentul Zero) pentru ștergerea urmelor agenților sovietici (din România) care trebuiau să fie din nou propulsați în vârful politicii din România, plus în instituțiile de forță ale țării, precum: Ministerul de Interne, Ministerul Apărării, servicii de informații etc.

S-au luat măsuri pentru eliminarea politicienilor și militarilor care periclatau securitatea intereselor unor țări în România.

SUA a făcut declarații publice în sensul mandatării URSS să intervină în România.¹¹

S-au creat conflicte între categorii de forțe, precum: Armată – Securitate, Armată – Miliție, multe stopate prin relații normale între șefii în domeniile respective, în puține situații s-a ajuns la acte grave cu morți și răniți, precum la Sibiu.

În decembrie 1988, în România conform tratatelor în vigoare au fost 30878 de turiști sovietici conform înțelegerilor, însă din 1989 au fost 67530 de turiști sovietici, cu mult peste protocolul încheiat. Idem din Ungaria și Iugoslavia.

La Timișoara, în decembrie 1989, de la coloane de 20-30 de autoturisme s-a ajuns la ordinul miilor dinspre Ungaria și Iugoslavia, cei mai mulți fără cazare la hoteluri.

Generalul Stănculescu, în discuția cu Alex Stoenescu preciza că erau agenți străini destul de mulți, amestecați printre cetățenii români.

Același lucru îl preciza și generalul Pleșiță în București.

¹⁰ Corvin Lupu, *op. cit.*, p. 248.

¹¹ *Ibidem*, p. 154.

Mai mult, Virgil Măgureanu, în decembrie 1989, în cadrul unei conferințe de presă, declară că „nu poate fi o revoluție , ci mai degrabă o revoltă sub impulsul unei forțe din afară.”¹²

În 27 decembrie 1989, ambasadorul sovietic la București, cere ajutorul lui Ion Iliescu, pentru repartizarea în URSS a unor „specialiști sovietici” din România, care nu aveau documente asupra lor, unii fiind grav răniți.¹³

Mai rău, Gheorghe Rațiu, când a fost pensionat în 1990, spune că a lăsat dosare cu probe certe despre cum au acționat cercurile din străinătate, serviciile de informații străine.¹⁴

Publicația britanică „Times”, confirmă prezența la București a sovieticilor, inclusiv unele semnături în limba rusă la Hotelul Athenee Palace.

Pe lângă tot felul de agenți: sovietici, maghiari de la AVO, erau pregătiți să intervină: din Ungaria peste 60000 de militari sovietici, din Ungaria GIGN (80 de profesioniști în domeniul combaterii terorismului), plus alte forțe sovietice pregătite.

Victor Stanculescu, în cartea: „În sfârșit adevărul”, recunoaște că s-a întâlnit cu trei generali sovietici în vara anului 1989, la Balaton în Ungaria și a oferit garanții că Armata României nu se va opune răsturnării lui Nicolae Ceaușescu.

Războiul electronic și psihologic a fost declanșat de cele două mari superputeri: SUA și URSS.

Grașițele nu s-au închis conform ordinului dat de Nicolae Ceaușescu, deja prea târziu în 17 decembrie 1989.

Ion Iliescu a cerut ajutor lui Gorbaciov în ședința de la Ministerul Apărării, în prezența generalilor: Militaru, Gușă, Stănculescu, Eftimescu, Chițac, Silviu Brucan.

La granița de la Prut, în mod normal treceau 80 de mașini cu sovietici, în decembrie treceau peste 1000 de autoturisme cu sovietici.

Ancheta Senatului României asupra evenimentelor din decembrie 1989 menționează saltul de peste 67500 de turiști sovietici în 1989.

Conform prim-ministrului României Petre Roman, peste 30000 de turiști sovietici au rămas încă un an în România, când li s-a cerut oficial să plece în octombrie 1990.

Din martie 1990, Televiziunea Română relata despre taberele sovieticilor din România.

De fapt, Petre Roman i-a cerut personal lui Caraman să discute problema turiștilor sovietici cu cei în drept în URSS.

¹² *Ibidem*, p. 182.

¹³ *Ibidem*, p. 183.

¹⁴ *Idem*.

Forțele sovietice au fost implicate în decembrie 1989 până în octombrie 1990, inclusiv în acțiuni de stradă (12 ianuarie 1990), în mineriada (28 ianuarie, 28 februarie, 13-15 iunie 1990) și în cele din Piața Universității (aprilie-mai 1990)¹⁵, un fapt grav din partea celor care au condus România în acele vremuri.

Virgil Măgureanu, la un interviu la BBC, preciza: „A fost evident că KGB-ul a organizat diversiunea împotriva fostului regim.” Au existat teroriști străini și culmea unul dintre complici din interior ai forțelor active sovietice a fost chiar Virgil Măgureanu.¹⁶

Chiar și colonelul Filip Teodorescu, după 20 de ani recunoaște că: „a fost o lovitură de stat organizată de serviciile de informații străine din URSS, din state occidentale, Ungaria, Serbia.”

Într-o discuție telefonică, Gorbaciov îi spunea președintelui Bulgariei în 1990: „Ion Iliescu era omul Moscovei, vorbeam des cu el la telefon și îl susțineam.”

Cred că orice comentariu este de prisos pe acest domeniu, și acestea sunt doar câteva exemple despre trădătorii României.

De precizat un lucru interesant, morții din Timișoara și din alte orașe, care nu au fost identificați sau revendicați, provin se pare din taberele de instruire din Ungaria, după cum a precizat într-un raport din 14.12.1989, un ofițer de informații, Stelian Ungureanu, fost șef la un compartiment special, subordonat pe plan central, cu atribuții, atunci în județele vecine Ungariei.

Gelu-Voican Voiculescu, chiar, a afirmat că „Sigur, rușii au amorțat revoluția.”¹⁷

La Iași, turiștii sovietici din decembrie 1989 figurează că au fost răniți în evenimentele din zona Televiziunii; au primit ulterior certificate de revoluționari și cetățenie română.¹⁸

Catherine Durandin, director de cercetări la Institutul de Relații Internaționale din Paris, confirmă existența unor legături între o parte a Partidului Comunist Român și a Securității, cu puterea sovietică, KGB, și nu sunt singurele afirmații în acest domeniu. Același lucru este susținut de către academicianul Florin Constantiniu și istoricul Cristian Troncotă.

A meritat prețul plătit de România cu atâtea jertfe de sânge, cu aservirea resurselor naturale ale României, cu retrocedări abuzive și nu celor în drept, mai ales în Transilvania, unde probabil anul acesta va fi dat tot pământul la străini, ceva unic în lume.

¹⁵ *Ibidem*, p. 220.

¹⁶ *Ibidem*, p. 227.

¹⁷ *Ibidem*, p. 232.

¹⁸ *Idem*.

S-a lichidat economia României, care era înainte de 1989 pe locul 23 în lume, acum pe locul 46, am înstrăinat totul, inclusiv resursele naturale în proporție de 90%.

Procentul mortalității infantile este cel mai mare din Europa, cel mai mare număr de bolnavi de tuberculoză, cel mai mare număr de analfabeți, cea mai mare descreștere demografică, cel mai mare exod de populație din istorie și pe locul 2 la migrație, după Siria (în România nefiind stare de război); exemplele dureroase pot continua.

Ce lăsăm la urmașii noștri, copiilor și nepoților?

România a fost cea lovită, acaparată, jefuită și transformată într-o colonie la periferia Europei, după cum preciza academicianul Florin Constantiniu și sunt puține șanse de a scăpa de ultimele locuri ocupate de România în clasamentul UE.

BIBLIOGRAFIE

- ANTON S., SARCINSCHI A., SITEANU E., *Conflictele atipice ale secolului XXI*, Editura UNAp „Carol I”, CSSAS, București, 2015;
- LUPU C., *Trădarea Securității din decembrie 1989*, Editura Elion, București, 2015;
- LUPU C., TRONCOTĂ C., *Prăbușirea mitului securității regimului comunist din România*, Editura Elion, București, 2018;
- RIZEA M., 22.12.1989. *Revo(invo)luția din România. Făcături, schimbare, vasaizare, inaptocrației*, Editura Mica Vlahie, București, 2017;
- STOENESCU A.M., *De la regimul comunist la regimul Iliescu. Virgil Măgureanu în dialog cu Alex Mihai Stoenescu*, Editura Rao, București, 2008;
- STOENESCU A.M., *Istoria loviturilor de stat în România, Vol. I Revoluție și francmasoneriei*, Editura Rao, București, 2006;
- STOENESCU A.M., *Istoria loviturilor de stat în România, Vol. II Eșecul democrației române*, Editura Rao, București, 2006;
- STOENESCU A.M., *România postcomunistă 1989 – 1991*, Editura Rao, București, 2008;
- STOENESCU A.M., *Securitatea nu poate fi reabilitată. Dialoguri cu generalul Iulian Vlad 2003 – 2008*, Editura Rao, București, 2018;
- STOENESCU A.M., TRONCOTĂ C., *Duplicitarii. Din istoria serviciilor și securitate ale regimului comunist din România*, Ediția a II-a revizuită și adăugită, Editura Elion, București, 2014;
- WATTS L.L., *Cei dintâi vor fi cei din urmă*, Editura Rao, București, 2013;

WATTS L.L., *Ferește-mă, Doamne, de prieteni*, Editura Rao, București, 2011;
WATTS L.L., *Oaia albă în turma neagră. Lupta pe frontul intern: Politica de securitate a României în perioada Războiului Rece*, Editura Rao, București, 2018.

